

sumptus et debita, quibus illud obnoxium reperitur, uterque status firmaretur, cumque id fuerit adimpletum, ex foliis ab eodem Episcopo huc transmissis relatisque in *Summ. Capituli n. 1 et 2.* apparet, statum activum Sacrarum ad annua scuta 129. 95., passivum vero ad scuta 187. 35. ascendere. In alio autem folio, quod pariter transmisit Episcopus et datur in eodem *Summ. Capituli num. 7.* Capellaniae, Beneficia et Legata Missarum, quae debent in dicta Collegiata Ecclesia persolvi, una cum ipsorum redditibus distinctim recensentur et ab illo colligitur, omnibus ferme Capellanis sive Beneficiatis emolumentum aliud ultra annualem Missarum elemosynarum superesse.

Cum itaque Capitulum novis hisce documentis innixum causae hujus definitionem alacrius urgeat, ad magis comprobendam Sacrarum inopiam, plura in facto addit animadversione digna; primo, quod annua scuta ab Archiepiscopo Bracci Capitulo relicta sub onere ea erogandi in *utilitatem Sacristiae sive ipsiusmet Ecclesiae* debeant in restaurationem Ecclesiae ruinam minantis impendi proindeque demi e statu activo Sacrarum; secundo, quod itidem nequeant in dicto statu activo computari annua scuta 94., quae ex funeribus ac Baptismi administratione percipiuntur, eo quia ad Capitulum et Canonicos pertineant et inter ipsos consueverint distribui; tertio, quod e statu passivo delenda quidem sint scuta 25., quae a Capitulo, non autem a Sacrarario solvuntur in compensationem emolumentorum funeralium et aliorum, quae Parochus cedit Capitulo pro enunciatis annuis scutis 25., sed addit e contra debeant eidem statui passivo scuta triginta pro consumptione sacrae suppellectilis necessaria. Ex his autem omnibus contendit Capitulum evinci, quod annuae Sacrarum expensae ipsius

reditum in summa sc. 169. 45. certo certius excedant.

Quia vero memorati Capellani et Beneficiati ut se liberarent ab onere contribuendi pro sacris suppellectilibus, nedum opposuere Sacrarum opulentiam, sed longaevam quoque et immemorabilem consuetudinem, juxta quam affirmant, se nunquam enunciato oneri succubuisse, proinde praeter ea, quae in folio diei 17. Decembris 1740 circa primum Capellanorum fundamentum adnotata sunt, abs re non est indicare, Sacram hanc Congregationem in Tuderina inter supplices libellos proposita rescripsisse: Rectores Capellanorum in cathedrali Ecclesia existentium teneri omnino utensilia solvere, tametsi ipsis eorumque Antecessoribus omnia necessaria pro Missarum celebratione fuissent a Capitulo ejusdem Cathedralis usque ab immemorabili tempore subministrata, ut in lib. 72. decr. pag. 158.

Omnibus itaque perpensis, onus erit EE. VV. respondere.

I. An Capellani et alii Sacerdotes etiam Canonici celebrantes in Ecclesia Collegiata sanctae Mariae Terrae Matelicae pro adimplendis oneribus Missarum propriis Capellanis vel sibi ipsis alio titulo, quam ratione Canoniciatus incumbentibus, teneantur contribuere Sacristiae dictae Ecclesiae pro sacris suppellectilibus? Et quatenus affirmative.

II. Quae taxa sit servanda in casu?

S. C. C. resp. ad I: Affirmative.

Ad II: Servandam esse taxam juxta morem regionis. Die 9. Sept. 1741.

7) Tractatio.

Vd.: *Vasa s. (tractatio).*

8) Usus pretiosorum.

Canonicus adhibere non potest suppellectilem valde pretiosam cum propriis insignibus, quando celebrat

solemniter praesentibus Canonicis et aliis de Capitulo. N. 971 die 15. Decembris 1632.

SUPERPELLICEUM.

1) In Administr. Sacramentorum.

Vd.: *Stola* (Administr. Sacramentorum.); *Stola* (in extr. Uncione); *Stola* (in Sacram. Poenitent.); *Canonici* (administr. Sacrament.); *Stola Parochorum*; *Visitat. (de Poenitent. Olei infirmorum.)*

2) Adorantium SSmm.

Vd.: *Instructio Clem. §. VII. n. 2. 3., §. IX. n. 1 etc. 12 etc.*

3) Canonicorum.

Ci.: Rocchettum. Manica; Canonici (adm. Sacrament.); *Processio* (Canonici cath. parati, praecipue decr. n. 2869.)

Canonicis habentibus usum cappae magnae licet cessante consuetudine, in choro et in canonicalibus functionibus uti superpelliceo super rocchettum. N. 2808 ad 1. die 16. Jan. 1677.

Ad dub.: An liceat uti ad eorum libitum dicto superpelliceo supra rocchettum promiscue cum cappa magna, tam aestivo quam hiemali tempore?

S. C. resp.: *Tempore congruo.* N. 2808 ad 2. die 16. Januarii 1677.

Canonici etiam in publicis supplicationibus seu processionibus et exequiis defunctorum uti possunt superpelliceo. N. 2808 die 16. Jan. 1677.

4) In Choro.

Ad dub.: An Presbyteri Ecclesiae Vulturariae teneantur canere Missas, anniversaria defunctorum et alia divina officia in ecclesia et choro cum superpelliceo, veste talari et bireto clericali?

S. C. C. resp.: Affirmative.

Die 30. Januarii 1723.

5) Confessarii.

Vd.: *Stola Confessarii; Stola in Poenit. Sacram. administr.*

6) Diaconi in processione SSmi.

Vd.: *Processio SSmi Regul.* (modus decr. n. 4130 ad finem.)

7) In processione.

Vd.: *Process. SSmi Regul.* (modus decr. n. 4130 ad finem); *Processio* (Canonici Cath. parati praecipue decr. n. 2869.)

8) Regularium.

Burdigalen.

Monachi monasterii s. Salvatoris de Baia ordinis s. Benedicti Burdigalen. dioecesis S. Congregationi supplicarunt, eis in functionibus ecclesiasticis usum superpellicei indulgeri. At S. Congregatio jussit ab Oratoribus servari regulae ordinationes. Die 17. Nov. 1657.

(Anal. J. P. 1863 pag. 343.)

Urbis et Orbis.

Instantibus caeremoniarum magistris SSmi, Sacra Rituum Congregatio jussit Emmo Vicario curam demandari, ne regulares utantur, loco superpellicei, rocchetto cum manicis angustis. Die 17. Novembris 1657.

(Ibid. pag. 344.)

9) In Tonsura et ordinib. minorib. confer. adhibendum est.

Vd.: *Rocchettum* (vestis s. non est; Canonorum decr. diei 10. Januarii 1852.)

SURDO-MUTI.

Preces ab eis recit. pro indulg. lucrandis.

Vd.: *Visitat. Eccles. pro lucr. Jubilaeo.*

Decretum Urbis et Orbis ex audientia SSmi, die 15. Martii 1852.

Cum ad indulgentias acquirendas persaepe contingat, ut inter praescriptas conditiones, vocales quoque preces injungantur, postulante Emmo et Rmo Domino Cardinale Jacobo Aloisio Bri-

gnole pii instituti surdorum ac mutorum in urbe protectore, cum etiam plures moderatores horum institutorum idipsum enixe postulaverunt, propositum fuit dubium huic Sacrae Congregationi Indulgentiarum: *An et quomodo surdo muti supplere valeant impotentiae, qua detinentur preces recitandi pro indulgentiis acquirendis injunctas?* Re mature discussa tum prius ab uno ex praefatae Congregationis Consultoribus, tum demum ab Emmis Patribus in Comitibus generalibus apud Vaticanas Aedes, die 16. Febr. hujus anni habitis, ipsi Emmi Patres ejusdem Consultori voto adhaerentes responderunt: Supplicandum SSmo pro generali Decreto ab hac S. Congregatione evulgando atque apostolica auctoritate firmando, cujus vi statuendum: 1. Quod si inter opera pro lucranda indulgentia praecipta sit visitatio alicujus Ecclesiae, surdi muti Ecclesiam ipsam devote visitare te neantur, licet mentem tantum in Deum elevent et ipsos affectus. 2. Quod si inter opera sint publicae preces, surdo muti possint lucrari indulgentias iis adnexas corpore quidem conjuncti caeteris fidelibus in eodem loco orantibus, sed pariter mente tantum in Deum elevata et piis cordis affectibus. 3. Quod si agatur tandem de privatis orationibus, proprii mutorum et surdorum confessarii valeant easdem orationes commutare in alia pia opera aliquo modo manifestata, prout in Domino expedire judicaverint. Facta itaque de praefatis omnibus SSmo D. N. Pio IX. per me infrascriptum Congregationi Indulgentiarum Cardinalem praefectum relatione in audientia diei 15. Martii currentis anni, Sanctitas Sua non modo praedictum votum approbavit, verum etiam hujusmodi gratiam ac concessionem peramanter elargitam per generale Decretum publicari mandavit. Datum Romae ex Se-

cretaria ejusdem S. Congr. Indulgentiis sacrisque Reliquiis praepositae.

Loco † Signi.

Fr. Car. Asquinius, Praefectus.
A Colombo, Secretarius.

(Anal. J. P. 1855 pag. 736.)

SYLLABUS.

Vd.: Tabella.

SYMBOLUM.

1) S. Athanasii.

(Auctor, tempus et modus recitandi in choro.)

Symbolum sancti Athanasii, quod incipit: *Quicumque vult salvus esse*, ab ipso compositum fuisse traditur tempore, quo Romam a Julio Papa vocatus fuit, ut judicaretur; cum enim ibi Eusebianorum adventum per sequi annum exspectaret, hoc fidei symbolum scripsit ac tamquam catholicae fidei suae professionem publice edidit, quod deinde una cum actis Nicaenae Synodi, cui ipse Athanasius praesens interfuit, in Archivio romano diu asservatum fuit, donec tandem post multos annos Ecclesiae recitandum, tradi meruerit, *Baronius* ad annum Christi 340 et ad notas, in Concil. roman. II. tom. 1. part. I. Conciliorum *Fagnanus* in cap. Firmiter 1. n. 33. de Summa Trinitate et fide catholica. *Reiffenstuel* lib. I. Decret. tit. I. n. 77., *Ciaccon* in Vitis Pontif. tom. I. fol. 233. litt. A; *Card. Petra* loc. cit. n. 16. et alii. Et quod tale symbolum fuerit compositum ab ipso sancto Athanasio testatur, ultra supradictos, *Belarminus* lib. de scriptoribus ecclesiasticis §. de sancto Athanasio circa finem; *Hincmarus Rhemensis* qui anno Christi 848 floruit, ita de ipso statuit: „Sermonem Athanasii de Fide, cujus initium est: *Quicumque vult salvus esse* etc. memoriae quisque commendet et sensum illius intelligat.“ *Ay-*

ton Episcopus Basileensis tempore Ludovici Pii in suo capitulari cap. 4. sic decernit: „Quarto, ut Fides sancti Athanasii a Sacerdotibus discatur et ex corde die dominico ad horam primam recitetur.“ Concilium Augustodunense editum anno Christi 670 ita sancivit: „Si quis Presbyter vel Diaconus vel Clericus symbolum, quod inspirante sancto Spiritu Apostoli tradiderunt et Fidem sancti Athanasii Praesulis irreprehensibiliter non recensuerit, ab Episcopo condemnetur.“ Et ipsa catholica Ecclesia testimonium perhibet, praedictum symbolum sub nomine sancti Athanasii in divino officio recitandum praeponeans et mandans. Et S. Congregatio Rituum ipsum Symbolum S. Athanasii appellat, dum expressis his verbis de ipso sic censet: Symbolum s. Athanasii, quod dicitur ad Primam, laudabiliter in choro recitatur stando.“ Dicta Sacra Congregatio Rituum 23. Decembris 1624 apud La Croix lib. 6. part. 2. n. 2055 decret. 168.

Nihilominus *Cabassutius* Notit. ecclesiast. saeculi 2. dissert. 19. pluribus probat, sanctum Athanasium non esse illius symboli auctorem. Et *Graveson* tom. 1. Histor. ecclesiast. colloqu. 4. pag. 367 et 368 primae impressionis romanae hoc Symbolum inter opera dubia s. Athanasii reponit plurimasque rationes adducit variorum auctorum, qui hoc Symbolum s. Athanasio abjudicant dicitque, quod aliqui illud tribuunt Eusebio Vercellensi, alii Vincentio Lirinensi, nonnulli Athanasio Sinaitae, alii Anonymo Theologo Gallo qui Pipini vel Caroli Magni temporibus floruit. Et alii denique longe plures hoc Symbolum tribuunt Vigilio Tapsensi in Africa Episcopo acerrimo sub finem quinti saeculi fidei catholicae defensori, qui multa opera scripsit et non suo, sed sub antiquorum patrum, praesertim sub nomine s. Atha-

nasii evulgavit: Unde dicit ipse *Graveson*, quod difficile creditu non est, hoc Symbolum fuisse editum a Vigilio Tapsensi sub nomine sancti Athanasii, et postea tom. 3. coll. 4. fol. 157. sic expresse habet: „Sed nunc convenit inter omnes viros eruditos, hoc Symbolum s. Athanasii nomine inscriptum non esse genuinum illius foetum.“

Ad dub.: An symbolum divi Athanasii a stantibus recitari debeat?

S. C. resp.: Laudabilem esse consuetudinem, ut a stantibus recitetur. Die 23. Decembris 1624.)

(Anal. J. P. 1863 pag. 169.)

Symbolum s. Athanasii in diebus infra octavam ss. Trinitatis, cum officium recitetur, non est recitandum, sed tantum in dominica sive festo ss. Trinitatis et ejusdem octava. N. 3348 ad 3. die 18. Decembris 1694.

In diebus infra octavam ss. Trinitatis, ubi est titulus Ecclesiae et in festis infra octavam dictam occurrentibus non debet dici ad Primam Symb. Athanas. n. 3809 ad 2. die 8. Junii 1709; n. 4478 ad 5. die 19. Septembris 1801; n. 4044 (*alia dubia*) dub. 13. die 5. Maji 1736.

2) Cantatur a choro.

Dum in Missa solemniter canitur Credo, non debent pulsari Organa: *Concil. provincial. Mediolanens. tert.* apud *Gavant* in Manual. Episc. verb.: Missa Conventualis sub. n. 22. ibi: Symbolum totum cantatur a choro, non alternatim cum Organo.“ Sic etiam *Caeremonial. Episcoporum*. lib. 1. cap. 28 ac *Caeremonial. Ordinis Minor.* part. 4. cap. 9. quod tamen ibi n. 7. subjungit: Quod si numerus cantorum, seu fratrum sit modicus, poterit alternatim cantari a Choro et Organo sonante, duo Cantores legant alta et in-